

Z Nowym Rokiem nowym krokiem?

Tradycyjnie już pod koniec roku zwróciliśmy się do szefów firm działających w rejonie „Kozienice” z pytaniem: jaki był mijający rok, jaki będzie start w rok przyszły?

Andrzej Bartoszewicz — dyrektor do spraw generalnego wykonawstwa „Beton-Stalu”: — Bez wątpienia był to rok dla rejonu dobry, ponieważ mimo opóźnień w dostawach, kłopotów ze zdobyciem wielu materiałów itp. problemów blok X zrobiliśmy szybciej i lepiej niż „dziewiątkę”.

W swojej karierze nie widziałem drugiego turbozespołu tak dobrze przygotowanego do uruchomienia i z pełną odpowiedzialnością mogę powiedzieć, że jak dotychczas jest on bez wątpienia najlepszym w polskiej energetyce. Możemy być i jesteśmy z niego prawdziwie zadowoleni.

Również dużo satysfakcji dostarczy przekazanie elektrociepłowni w Lublinie, szpitala i kotłowni La Monte'a w Kozienicach. Jedyną łyżką dziegciu jest realizowane przez nas budownictwo mieszkaniowe.

Start w rok następny zaplanujemy przegrupowanie w rejonie w związku z zakończeniem bloków 500 MW. Najważniejszym dla nas zadaniem stanie się budowa elektrociepłowni w Pruszkowie. Od właściwego przygotowania zaplecza i rozpoczęcia

robót z właściwym dla takiej inwestycji tempem zależeć będzie jej powodzenie. Nie możemy sobie pozwolić na popełnianie błędów w fazie początkowej. Uchronią nas od tego zdobyte doświadczenia. Niepokoi jedynie niedostateczne zabezpieczenie ekip budowlanych we właściwą ilość wysoko sprawnego sprzętu, a problem ten znamy już ze Swierży. Także i tutaj w roku przyszłym trzeba będzie poprawić sytuację, bo musimy zakończyć budowę kilku obiektów pomocniczych dla elektrowni, uporządkować otoczenie, a także zrealizować już prowadzone inwestycje w terenie.

Janusz Barańczyk — dyrektor „Hydrocentrum-1”: — Chociaż wystartujemy z przyswoitej pozycji i wykonaliśmy zadania 1979 roku — nie zaliczam go do najlepszych. Ciągłe odczuwaliśmy brak sprzętu — koparek i spycharek — po nocach śniła mi się olbrzymia hałda żwiru, którego stałe nam brakuje.

W tym roku jak i na początku następnego kończyć będziemy zadania w Siedemkach, Górze Kalwarii, Przysusze, Radomiu...

Zdzisław Smytkiewicz — zastępca kierownika „Termokoru”: — Dostaliśmy w kość w tym roku, a szczególnie pod jego koniec. Niemalże przed symboliczną dwunastą otrzymaliśmy wszystkie materiały. Powstała więc

bardzo nerwowa sytuacja. W rozwiązaniu problemu pomogła dyktacja, kierując na budowę Elektrowni „Kozienice” dodatkową ilość ludzi. Dzięki temu mogliśmy przygotować kocioł do rozpalenia. W tej chwili sytuację na kotle można przyrównać do kuchni, w której jest nieporządek, ale można w niej ugotować obiad. Po Nowym Roku blok będzie już kompletnie zaizolowany oraz zostanie docelowo pomalowany.

Po Nowym Roku przedsiębiorstwo przystąpi do prac konserwacyjno-remontowych na blokach 200 MW. Wielu pracowników wykorzystają zaległe od trzech lat urlopy, niektórzy w nagrodę za dobrą pracę wyjadą na budowy zagraniczne.

Czesław Zabiegły — kierownik LPIP: — Bardzo dobry rok z uwagi na wykonanie podstawowych wskaźników. Mamy kłopoty z dostawcami niektórych materiałów, ale może w przyszłym roku będzie lepiej. Końcówka jest bardzo pracowita. W nowy startujemy z nadzieją.

Jan Piasecki — kierownik „Energoaparatury”: — Z efektów tego roku jestem bardzo zadowolony. Przydałaby się w Swierżach jeszcze jedna „pięćsetka”. Rok 1979 zamykamy wynikiem 62 mln zł. To dużo. Mimo, że podejmujemy się prac na nowych inwestycjach w Nowym Roku będziemy mieli kłopoty z frontami robót.

(Dokończenie na str. 2-ej)

Kozienicka symfonia

1.

Ponad dachy wielkiej bryły,
Ku przestworzom wystrzeliły
Smukłe, barwne trzy wieżyce.
Rozpuścili siwe smugi
Aż pod Kozienice,
Dalej niż brzeg Wisły drugi.

2.

Rozkręcone, ciężkie smoki,
Źródła wyzwalonej mocy,
Niezawodne w rytmie bloki
Nieustannie: w dzień i w nocy
Wysyłają w różne strony
Rozpędzone elektrony.

3.

Wszak energią: myśli, siły,
Trudem — robotniczym potem
I górniczym czarnym złotem
Wirniki się rozkręciły
Kreśląc sinusoidy wstęgi,
Parametrów swej potęgi.

4.

Kozienicka uvertura
Roku siedemdziesiąt dziewięć
Długo będzie trwać w pamięci.
Wieść obiegnie horyzonty,
Ze się cały zespół kręci:
Bloków dziewięć i DZIESIĄTY.

ZBIGNIEW SZUMIERZ

Dwie „Barbórki”

Przedemną sarta wycinków prasowych gromadzonych w redakcji już od sześciu lat, a w nich daty, nazwiska, szczegóły, o których zapomnieli nawet najstarsi pracownicy budowy. W treści artykułów banały czasami, oficjalne stwierdzenia, ale i prawdziwy trud ludzi ze Swierży Górnych — małej wioski nad Wisłą — która stała się dla nich miejscem „tymczasowego zamieszkania” i życiowego egzaminu.

Witosław i inni

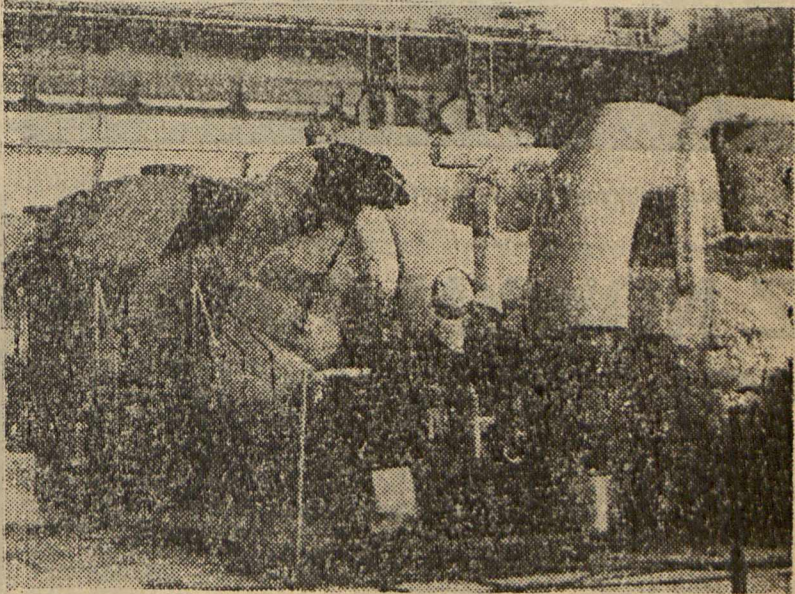
28 listopada 1979 rok, godzina 10.40. Przystąpiono do próby szczelności układu wodorowego generatora turbiny 500 MW bloku X. Brygada odcinka maszynowego „Energomontażu-Północ”, którą kieruje Władysław WITOSŁAW jeszcze tego samego dnia pozna wyniki przeprowadzanego właśnie egzaminu. Jeśli się okaże, że układ jest nieszczelny zostaną powołane 5-cio osobowe grupy operacyjne, żartobliwie zwane „spędem”, w celu zbadania 600-metrowego odcinka przewodów gazowych.

Z tego właśnie powodu Witosław nie ma tegiej miny. Wszędzie tam, gdzie spawy i złącza, sprawdzali zgodnie z przyjętym reżimem technologicznym... mydlanym roztworem. Od trzech tygodni kilkunastu ludzi wspinało się z kubelkami i pędzlami w dłoni po przewodach, aż wreszcie ktoś nazwał ich malarzami, a oni przecieżyli... Ech, Bełchatów czeka na nich od dawna. Kombinowali jak mogli, bo niby wszystko szczelne, a ciśnienia nie można utrzymać.

Rozważali wszystko, aż wreszcie wykryli, że niektóre przewody mają wady produkcyjne — rozwarstwienie metalu w polu

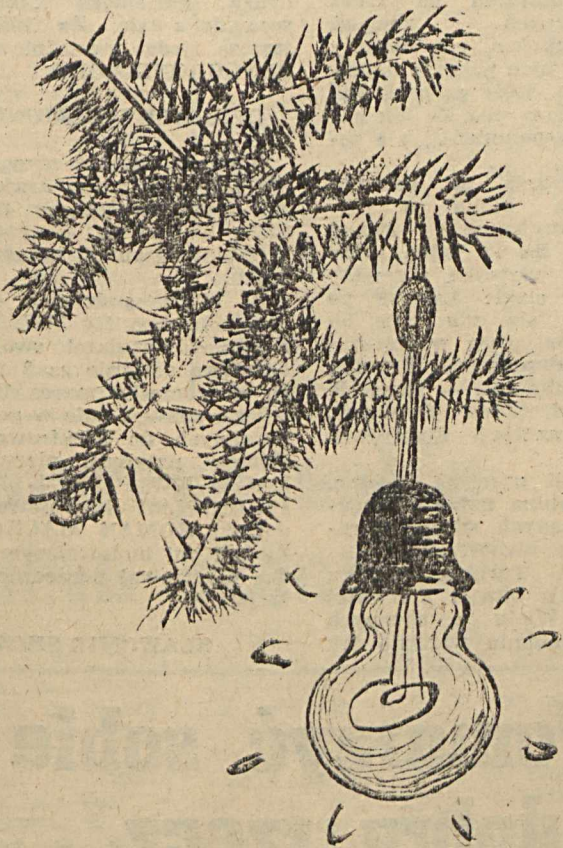
ścisania. Wieść spadła na nich jak grom z jasnego nieba. Jeśli stwierdzonych przypadków będzie więcej, to konieczne będzie cięcie i ponowne spawanie ścianek, a także wcześniejsze przejście centymetr po centymetrze ponad pół kilometra rur. Przychodziły im wtedy różne myśli do głowy. Mamy XX wiek, a do sprawdzania szczelności rurociągów używa się mydła. Już przed laty słyszeli o próbach z freonem...

(Dokończenie na str. 2-ej)

W maszynowni panuje pozorny spokój

Fot: Wojciech Stan

Wszystkim Czytelnikom, korespondentom i współpracownikom wesółych Świąt i szczęśliwego Nowego Roku
życzy REDAKCJA

Dwie „Barbórki”

(Dokończenie ze str. 1-ej)
Mimo to ludzie Witosława bronili się przed „spedem”. To przecież gozdi w dobre imię brygady. I wreszcie kamień z serca. Przyszedł tak długo oczekiwany werdykt — próba zakończona, obniżenie ciśnienia! Układ szczytny! Honor uratowany, opóźnień nie będzie, szefowie zadowoleni. Kierownik oddziału maszynowego Tadeusz POMYKAŁA składa im gratulacje, a jeszcze kilka godzin temu...

Tymczasem zakończono operację przywracania układu rurociągów pary, oleju smarowego i regulacyjnego do stanu pierwotnego po dmuchaniu. Nie wszystko jednak idzie pomyślnie. Ze względu na brak akumulatorów do stacji RH (dostawa importowana) nie można przeprowadzić prób urządzeń, które w czasie rozruchu turbiny stanowiąby operacyjną rezerwę. Akumulatory dotrą, jak się później okazało, na kilka godzin przed uruchomieniem turbiny. Trwała jeszcze regulacja „biłotki”.

W dwa dni później radio i telewizja podały wiadomość, że zakończono regulację zabezpieczeń, przygotowania do rozpalenia kotła i uruchomienia turbiny bloku X, że na budowie nawet w sobotę i niedzielę praca trwa bez przerwy. Lakoniczne komuni-

katy raz cieszyły, że o nich się mówi w kraju; raz denerwowały — bo niby wszystko pięknie idzie, a tu w Świerżach Górnych do ostatniej chwili problemy; kiedy indziej — wyzwały tłumy się jeszcze reszki sił na chwilę przed finiszem.

Dyrektor Zieliński na naradzie produkcyjnej w „Beton-Stalu” zwrócił się do załogi o szczególną mobilizację sił:

— Musimy najpierw uruchomić blok, a potem odpocznemy. A jeśli w takiej chwili wszyscy pracownicy budowy przystąpią do prac porządkowych — tu zwracał się do całej administracji — nie będziemy musieli odrywać kilka godzin czasu z pracy.

Hasło dyrektora wszyscy podjęli. Oj, było co oglądać kiedy najładniejsze dziewczyny chwyciły za łopaty i mioty.

HARCERSKIE PODCHODY

— Dajcie znać kiedy uruchamiamy „pięsetkę” — dzwoni redaktor z gazety wojewódzkiej — będę mógł spokojnie spać wiedząc, że dzięki wam tej chwili nie przepię.

Marian KORTUS z Energomontażu-Północ na pewno uruchomienia nie przegapi. Ma już za sobą 36 godzin pracy nonstop. BHP-owcy patrzą na niego z przerażeniem, bo przecież się

mówi, że nie ma ludzi niezastąpionych, a jednak...

W nastawni bloku X od wielu dni ponadplanowa obsada. Kręca się różni ludzie, ale przypadkowych nie ma. Ktoś powiedział, że wszyscy bawią się z „pięsetką” w harcerskie podchody. Najpierw próba wody, potem ognia i wytrzymałości. Już teraz przewidzieć trzeba wszystkie niespodzianki jakie może sprawić turbozespół. Do rurociągów skierowano parę z kolektora ogólnoelektrownianego w celu wygrzania urządzeń, a tym samym wykonania naturalnych uszczelnień dla uzyskania w niewypelnionych jeszcze parą komorach idealnej próżni.

3 grudnia 1979 r. godz. 16.45. W nastawni rozlega się ciągły dzwonek sygnalizatora zabezpieczeń. Operator turbiny szamocze się z przyciskiem wyłącznika. Zaciął się. Lepiej, że teraz.

Plan na dzisiaj jest następujący: rozpalenie kotła, uzyskanie pary, docelowe wygrzanie układów, podanie pary na turbinę, rozkręcenie jej do 3000 obrotów na minutę, wytrzymanie takiego stanu przez jakiś czas po to by odstawić urządzenia na kilka godzin. Potem? SYNCHRONIZACJA. W czasie przygotowań do rozruchu turbiny sprawdzienie jeszcze raz zabezpieczeń, regulacja rejestratorów i oczekiwanie na... decyzję wódzów.

TERAZ NIE NA ZARTY

Na zmianie w nastawni bloku X po stronie wody zasilającej stoi Lech GIELNIEWSKI, a po stronie paliwa Henryk JAKUBIAK. Młodzi chłopcy, ale już oblatani. Czekają przy pulpiciach na sygnał do rozpalenia kotła. Kierownik bloku Wojciech STOLARSKI — poszedł właśnie na stanowisko instalacji rozpalikowej i przez krótkofalówkę informuje: Zaraz rozpalamy. Czy wszystko gotowe?

W wizerach kotła pojawiają się jasny płomień, a potem już tylko syczące jednostajny szum. Przez wtryski do kotła podawane są coraz to większe ilości mazutu. W nastawni mogą to odczytać na rejestratorach. Poprawia jeszcze tylko parametry i już wszystko w porządku. Za trzy godziny powinni uzyskać „właściwą” parę. Zegar za ich plecami wskazuje godzinę 17.30.

Turbina od jakiegoś czasu obraca się. Na razie wspomaganą przez obracarkę. Wał gigantycznego urządzenia bez pary jest bardzo leniwy. Obraca się jak tarcza licznika energii zainstalowanego w mieszkaniu. Za kilka godzin będzie aż syczał.

Po kilku godzinach zmagań, po tej stronie pulpitu sterowniczego, gdzie znajdują się wskaźniki kotła robi się pusto. Za to przy manetkach turbiny i generatora zaroilo się. Spośród grona „postronnych” obserwatorów najbardziej aktywny jest Tadeusz Pomykała z „Energomontażu-Północ”. Ciągłe pyta, spogląda na rejestratory, podniecony przestępuje z nogi na nogę. Dzisiaj sprzedaje urządzenia maszynowym i... turbozespół. Towar jest dobry, ale kupiec niecierpliwy.

Poniedziałek, 3 grudnia. — Niedobry dzień — mówi Pomykała. Poczekajcie jeszcze kilka minut. Niedługo północ. We wtorek musi się udać. A i dalej będzie symboliczna —

górnicze święto pięknie uczymy. Przecież my z górnikami to jedna rodzina.

Wtorek 4 grudnia, Barbórka. Godzina 0.10. Zaczyna się Poruszenie w nastawni. Najbardziej zdenerwowani są „postronni”. Na krzesłach pod ścianą siedzą tylko Tadeusz Pomykała i Aleksander LIBENSON. Niby patrzą na plecy operatorów, a może gdzieś tam w przeszłość myśla-

zachowywała się „pięsetka” bloku IX. Wiadomo, że trzeba będzie przekroczyć pewne wartości krytyczne — 700 obrotów, 1200, a na koniec osiągnąć 3000. Przy przekraczaniu środkowej wartości turbina wpada w największy rezonans. Wibracje wtedy cały fundament.

4.30. W metalowej „budce”, z narzędziami, tuż za generatorem turbiny siedzi brygadzieta

W tych warunkach zakres prac ograniczał się do świadczenia prostych usług w postaci drobnych związanych z montażem aparatury oraz instalacji pomiarowo-kontrolnych. Wykorzystywano maszyny i urządzenia inwestorów i innych przedsiębiorstw umożliwiających wykonywanie bezpośrednio na budowach robót wyrobów — złazach iuchwytów oraz prowadzenie montażu aparatury.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca uległa znaczącej poprawie. Można już samodzielnie uruchomić robną produkcję, wykonywać obne naprawy, remonty.

W tej sytuacji organizacja własnych warsztatów stała się nieuchronnie sprawą. Po ich uruchomieniu praca

WINNICA - miasto zaprzyjaźnione

W dniach 12-20 września br. 28-osobowa grupa zasłużonych działaczy i aktywistów zarządów zakładów i kół terenowych TPZR z województwa radomskiego i kieleckiego przebywała w Kijowie i Winnicy.

Od 1976 roku województwo radomskie utrzymuje ścisłe, przyjacielskie kontakty z obwodem Winnicy.

Za zajęcie II miejsca w ogólnopolskim konkursie „Na szlakach przyjaźni i współpracy PRL — ZSRR” oraz za całokształt działalności TPZR w Elektrowni „Kozienice” do wzięcia udziału w delegacji wytypowany został przewodniczący Zarządu Zakładowego TPZR mgr inż. Janusz Ułnal, który podzielił się z nami swoimi spostrzeżeniami.

— Winnica — miasto o bogatej historii, dawny podolski gród obronny, założony w XIV w. obecnie jest miastem obwodowym ZSRR — liczącym około 310 tys. mieszkańców. Jest to jeden z większych ośrodków przemysłowych Ukrainy z nowoczesnym przemysłem elektrycznym, maszynowym i chemicznym. Mimo dużego uprzemysłowienia, Winnica jest jednym z najładniejszych miast Ukrainy, a jednocześnie waż-

nym ośrodkiem kultury, nauki i sztuki.

Oprócz zwiedzania tego naprawdę pięknego miasta odbył się szereg przyjacielskich spotkań z władzami miasta, przedstawicielami zakładów pracy i młodzieży. Zgodnie z naszymi zainteresowaniami gospodarze umożliwili nam zwiedzenie zakładów pracy. Mnie interesowała energetyka. Byłem w Kierownictwie Energetyki (odpowiednik naszego ZEOW). Zwiędziłem punkt centralnej dyspozycji obwodu winnickiego. Zapoznałem się ze schematami systemu elektroenergetycznego oraz warunkami pracy. Z uwagi na to, że elektrownia od Winnicy oddalona jest o 140 km zwiedziłem tylko stację wysokonapięciową z rozdzielnią 750 kV.

Urządzenia tam zainstalowane, nastawiania i zaplecze remontowe zrobiły na mnie niemałe wrażenie.

Radzieckiej energetyce opowiadał mi o swojej pracy. Ja natomiast mówiłem o energetyce z Kozienic. Spotkanie bardzo interesujące odbyło się w przyjacielskiej atmosferze. Na zakończenie przekazałem energetykom radzieckim serdeczne pozdrowienia od energetyków z Kozienic.

Więcej sprzętu dla Pruszkowa

Dla pokrycia deficytu pary dla Zachodniego Warszawskiego Zespołu Miejskiego i Zakładów Mechanicznych „Ursus” w br. Warszawskie Przedsiębiorstwo Budowy Elektrowni i Przemysłu „Beton-Stal” przystąpiło do budowy elektrociepłowni w Pruszkowie koło Warszawy. O zakreślenie przedsięwzięcia niech świadczą kwoty jakie przeznaczono na inwestycję: 4 mld 928

mln zł dla I etapu i 924 mln 300 tys. zł w II etapie.

Przystąpiono już do przekazania we wrześniu 29 ha terenu robót ziemnych. W początkowym okresie prace mają charakter przygotowawczy i polegają na założeniu sieci geodezyjnej, niwelacji terenu, wybudowaniu zaplecza socjalnego i bazy dla tzw. czołówki — to zebranie ponad 115 tys. m. sześć, humusa, wyko-

Nie tylko źródło energii...

Woda na mały młyn

(Dokończenie ze str. 3-ej)

I tu dochodzimy do pełnego obrazu sytuacji. Z jednej strony, przez likwidację wodnych napędów, nawet w przypadku dość małych obiektów — jak np. młynów, pogorszył się w sposób wyraźny bilans energetyczny gospodarki. Z drugiej zaś, w wyniku likwidacji spieprzeń i zbiorników wodnych pogorszeniu uległy stosunki wodne i to niejednokrotnie na dość znacznych obszarach. Dodać można do tego również, że np. likwidacja stawów przyniosła wpłynęła ujemnie na hodowlę ryb.

Stosunki wodne w naszym kraju, podobnie zresztą jak i na znacznych polach — kontynentu, ulegają systematycznemu pogorszeniu, przede wszystkim w wyniku coraz brutalniejszej eksploatacji zasobów wodnych przez przemysł i gospodarstwo komunalne. Kraje europejskie, w tym również Polska opracowują więc kompleksowe programy gospodarowania wodą, hamowania jej żywiołowego odpływu, magazynowania w okresach wiosny i jesieni, na okresach letnich i zimowych deficytów. Niemal rolę odgrywała tu zawsze ta właśnie mała retencja, liczące rozłazna po rzekach, rzeczulkach i strugach kraju. Hamowała ona także erozję brzegów rzek.

Prace analityczne przeprowadzone w lubelskim i województwach ościennych nie mają charakteru statystycznego. Stanowią one bowiem część szeroko zakrojonego, już urzeczywistnionego programu utrudnienia małych urządzeń spieprzających, tam gdzie są one sprawne, modernizacji niektórych (zamiana drewnianych elementów na betonowe), lub też odbudowę w przypadku, gdy zostały mniej lub bardziej zniszczone.

Chodzi oczywiście nie o zachowanie czy przywrócenie romantycznych młynów wodnych ze skrzyplącymi drewnianymi kołami i wesoło pluszczącą wodą. Chodzi o efekty gospodarcze trudne zarówno do przecenienia jak i skrupulatnego obliczenia — chodzi o to, by woda „pracowała” z pożytkiem dla rolnictwa, nie tylko poruszając koła, ale dostarczając zbawczej, życiodajnej wilgoci roślinom, zwierzętom i ludziom. Można ją wykorzystać nie tylko realizując program budowy wielkich obiektów hydrotechnicznych, kaskad i spieprzeń, ale także przez małe retencje: jazy, tamy i śluzy.

A okazałe karpie, liny, szczupaki i sumy będą stanowiły dodatkową i jakże pożądaną nagrodę za starania i opiekę nad „starymi młynami”...

Aby tradycji stało się zadość

Żeby je sprzedać spółdzielnia płaciła wysokie marże eksportu, by zechcieli przyjąć je do sklepu. Ponad 20 lat temu, gdy pierwsze ukazały się na rynku, klienci nie chcieli ich kupować. Dziś u prezesa nie milkną telefony.

Od chętnych trudno się opeścić — uśmiechając się mówi prezes Spółdzielni Inwalidów w Kozienicach Mieczysław Cieślak. Co bardziej przeczni za nasze drzewka załatwiają wiele spraw — ciągniki i lepsze zaopatrzenie dla miasta. Wiemy o tym i mówią szczerze cieszymy się z tego.

Spółdzielnia Inwalidów jest zdecydowanie największym w Polsce producentem sztucznych choinek. Rocznie produkuje się tu 120 tys. sztuk. W praktyce oznacza to, że tyle samo zaszcześci się jodeł i świerków. Na wyprodukowanie takiej ilości choinek zużywa się 80-85 ton zielonej, niepalnej folii PCV i tyle samo nieklego, ocynkowanego drutu. Folię otrzymujemy z Fabryki Tworzyw Sztucznych w Wojciechowie k/Radomska, natomiast drut z samego Radomska. Dostawców mamy dobrych, chociaż bywa, że drut otrzymujemy nie najlepszej jakości tzn. grubszy,

twardy, a to z kolei wpływa na końcowy produkt — choinkę.

Produkcja trwa przez cały rok. Już w listopadzie zawieramy umowy, które sukcesywnie realizujemy. Nasza Centrala w Warszawie choinki przyjmuje chętnie nawet po świętach.

Na choinki z Kozienic zapotrzebowanie jest olbrzymie a i zyski też nie małe — 33 mln zł rocznie. Szczególnie chłonne rynki to Śląsk, Wybrzeże i Warszawa, co wcale nie znaczy, że inne województwa nas nie znają. Nasze choinki zna cała Polska i nie tylko. Sprzedajemy je też do Czechosłowacji. W ubiegłych latach sprzedawaliśmy Węgrom, Niemcom — teraz oni produkują je sami.

Najbardziej kłopotliwe w produkcji jest skracanie gałęzek,

ponieważ te roboty wykonuje się ręcznie.

Nasze drzewka są ładne, mimo to ciągle staramy się, żeby były jeszcze ładniejsze. Wprowadzamy nowe technologie, likwidujemy szkody dla zdrowia stanowiska. Kiedyś na rurki winidurów — pień choinki — naklejaliśmy folię, butaprenem, wiazało się to z wieloma kłopotami. Ludzie pracujący na tym stanowisku nie mogli pracować dłużej jak rok. Obecnie bezbarwna taśma biurowa, na którą naklejamy folię. W przyszłości pnie robić będziemy z tworzywa sztucznego — wyglądem przypominać będą naturalne drewno. Załogę mamy bardzo ambitną i tylko dzięki niej możemy pochwalnie się naszymi sukcesami.

Z redakcyjnej poczty

Pełna dekonspiracja

Do redakcji naszej nadszedł list z Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Handlu Wewnętrznego w Radomiu, pod którego szyldem działają punkty ZURT-u.

„Jesteśmy w posiadaniu notatki pt. „Nagrania w magnetofon” podpisanej przez „Miłośnika ZURT-u” — informuje nas WPHW.

Nic to dobre, może wreszcie coś się ruszy w sprawie poprawy jakości usług w punktach ZURT.

„W związku z tym, iż „Miłośnik ZURT-u” nie precyzuje jaki typ magnetofonu posiada oraz występuje pod pseudonimem, nie mamy możliwości dokładnego wyjaśnienia sprawy”.

A, tu was boli! Nie dość, że magnetofon zakonspirowany, to jeszcze ten „miłośnik pisanie” się nie ujawnia. I mają rację w dziale głównego specjalisty d/s usług WPHW w Radomiu, że chcą zdekonspirować amatorski żurnalista. Nie wiadomo przecież z kim się ma do czynienia, a jeśli ma tzw. poparcie, to może wtedy warto zastanowić się, czy nie został pokrzywdzony. Grunt to wiedzieć na czym i przed kim się stoi. I słusznie. Tędy droga do poprawy jakości usług!

„Informujemy, iż każda naprawa... (S)

PS. A magnetofon jest nasz — redakcyjny.

Pisaliśmy o pierwszej „pięćsetce“

ROZPOCZĘTO ODLICZANIE

...od terminu synchronizacji turbiny do momentu uruchomienia i pracowników rozruchu już tylko 90 dni. Każdy z nich niesie za sobą widoczne zmiany na budowie — może oznaczać przyspieszenie prac lub niewielki posłóg w realizacji poszczególnych zadań, który nie powinien jednak rzutować na termin ostateczny.

„B-E” Nr 12/78 15-31 lipca 1978 r.

Już wróży na Andrzeja przepowiadają sukces „Pięćsetki”
Fot: Henryk Różański

AGORA

KOLUMNA MŁODYCH

Nr 10 (21)

1-31 grudnia

KOZIENICE

Kampania sprawozdawczo-wyborcza ZSMP

Praca najważniejsza

VII Zjazd PZPR, nakreślając program budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego, postawił przed młodym pokoleniem nowe, wysokie wymagania we wszystkich dziedzinach życia. „Młodzież — czytamy w Uchwale Zjazdu — powinna przodować w realizacji najważniejszych i najtrudniejszych zadań, decydujących o przyszłości kraju”.

Tegoroczna kampania sprawozdawczo-wyborcza poprzedzająca II Zjazd ZSMP i prowadzone przez młodzież rozmowy są częścią składową dyskusji przed VIII Zjazdem PZPR. Udział młodych

wiedzy ideowo-politycznej. Zdaniem delegatów wyższą jakość pracy ideowo-politycznej ogniw ZSMP wyrażać się powinna zdecydowanym indywidualnym zaangażowaniem młodych w realizację programu partii, tworzącą postawę we własnym zakładzie, środowisku. Istnieje też potrzeba stałego doskonalenia nie tylko wiedzy politycznej, ale także podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Troską ZSMP powinno być stworzenie odpowiedniego klimatu uznania dla tych, którzy rzetelnie pracują, potrafią pogodzić pracę z nauką i działalnością

podczas miejsko-gminnej konferencji sprawozdawczej. Uczestniczyli w niej przewodniczący ZW ZSMP w Radomiu Mirosław Ciura, oraz II Sekretarz KMIG PZPR tow. Michał Wojaśiewicz.

Podczas ożywionej i rzeczowej dyskusji zwrócono uwagę na konieczność większego oddziaływania na młode pokolenia, które jeszcze dość często prezentuje niewłaściwy stosunek wobec pracy i otoczenia.

Młodzież pragnęła i pragnie, aby pełniej uwzględniano jej opinie i postulaty, aby wzrastał jej uprawnienia. Jest to tendencja naturalna, ale zmuszająca tym samym do większej odpowiedzialności za podejmowane decyzje. Młodzi nie zawsze zdają sobie sprawę z tego, że wszystkie sukcesy jak i niepowodzenia w dużej mierze zależą od nich samych. Dlatego podstawową zasadą działalności społeczno-zawodowej organizacji musi być uczenie młodych wykonywania

każdej pracy w poczuciu pełnej odpowiedzialności. Żeby cele te zrealizować należy wprowadzać różne formy działania sformułowane w programie „Młodzież dla postępu”. Potrzebne jest więc nowe podejście do współzawodnicstwa, odpowiadające aktualnym warunkom. Zainteresowanie młodzieży inspiratoryjnym społecznym działaniem powinno kierować na potrzebę podnoszenia jakości pracy, efektywności gospodarowania i jednocześnie rozwijających formy współzawodnicstwa, które dadzą więcej satysfakcji ludziom tego wariantu.

Sekretarz KMIG PZPR — tow. Michał Wojaśiewicz pozytywnie ocenił kozienicką organizację młodzieżową, ale zwrócił uwagę, że młodzież ma jeszcze wiele do zrobienia. „Szczególnie teraz — powiedział — w okresie trwającej ogólnonarodowej dyskusji nad wycieczkami na VIII Zjazd PZPR młodzież powinna aktywnie uczestniczyć w obywateli i autentycznych rozmowach.

Natomiast przewodniczący ZW ZSMP — Mirosław Ciura zwrócił uwagę na główne kierunki działalności związku w trwającym okresie przygotowań do VIII Zjazdu PZPR i II Zjazdu ZSMP, przypominając jednocześnie, że nie można zapomnieć o dotychczasowych niedociągnięciach w organizacji, a eliminować je; zastanawiać się nad tym, w jaki sposób zwiększyć skuteczność ideowego i wychowawczego oddziaływania na całą młodzież.

Uczestnicy konferencji wybrali nowy zarząd. Funkcję przewodniczącego ZM-Gm ZSMP powierzone ponownie Krzysztofowi Wydrzyńskiemu, natomiast jego zastępcami zostali kol. kol. Marian Bogusz, Edward Nawrotek i Władysław Krzemczyński. W skład Prezydium ZM-Gm weszli kol. kol. Zenon Karczewski, Małgorzata Kosińska, Zdzisław Kowalski, Kazimierz Makuch i Włodzimierz Pujałek. Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej został Grzegorz Wdźwieżny.

Na wojewódzkiej konferencji sprawozdawczo-wyborczej ZSMP miasto i gminę Kozienice reprezentować będzie 7 delegatów.

24 — osobowa grupa najaktywniejszych członków ZSMP została wyróżniona odznakami i dyplomami „Przodownik czynu młodzieżowego w 35-lecie PRL” oraz odznakami „Młodzież dla postępu”.

Moim zdaniem

Zabrakło szczerości

Zakładowej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej oczekiwano na konferencji było przeobrażenie w elektrownię z ogromnym zapleczem. Powodowała ten stan emocji atmosfera, jaka towarzyszyła kampanii w kołach, dyskusje prowadzone w drodze do pracy, czasem wrogie kłótnie i awantury. I co? i nie!

Jak zwykle z dużej chmury mały deszcz. To, o czym mówiono na konferencji było grzeszne i ugłaskane. Nie zostało nic z bogactwa, było spokojnie, cicho i nudnie. W wypowiedziach przeważały slogany, hasła używane wielokrotnie przy różnych okazjach, a przez to wyuczone i oklepane. Nie polata się krew, nie potoczyły głowy... Zabrakło kogoś, kto by ustat! i powiedział: — Bez pucu koleży, bez pucu!

O czym wobec tego mówiono — o sprawach mało ważnych, o drobnych, nieistotnych detalach, o problemach marginalnych? Nie! W wypowiedziach dyskutantów było wszystko to, co ważne w życiu młodzieży. Były same osiągnięcia, same sukcesy, puchary, proporce, nagrody. Z każdego słowa przebiegał jacy to oni są pozytywni — każdy z osobna i wszyscy razem. Jedynym mankamentem pracy organizacji okazał się nieścisły ośrodek jordanowski, tak skrytykowany w gazecie. Wszystkie pozostałe zobowiązania i przyjęte zadania zostały zrealizowane.

Nie przekonały mnie te piękne słowa. Nie przekonały, bo nie ustyszałam wypowiedzi na temat

realizacji uchwały poprzedniej konferencji i zgłoszonych wniosków. Nie przekonały, bo w kuluarach mówiono wiele o wazelnianstwie działaczy młodzieżowych, o kolejnych etapach pracowniciej zdobywanej własnej stabilizacji, o braku kontaktu zarządu z młodzieżą z kol. Nie przekonały mnie te piękne słowa, bo nie było w nich widać autentycznej pracy, autorytetu organizacji, jej siły i przebojowości. Należy uniesienia narodzić, wzrost ilości, zabrakło wzrostu jakości. Za dużo mówiono o tym, co chcemy mieć; za mało — co powinniśmy z siebie dać!

A może tak właśnie musiało być? A może ja nie mam racji? Bo skoro wiceprzewodniczący ZW ZSMP ocenił konferencję jako dobrze przygotowaną i sprawnie przeprowadzoną to może ja nie umiem dostrzec tych wszystkich pozytywności? Może zupełnie nie wiem co się robi i jak? Może nie znam zasad działania organizacji młodzieżowej?

Jeżeli tak faktycznie jest — wolę nie poznać tych, jakimi kierują się organizacja młodzieżowa w elektrowni i te na placu budowy, w których nawet nie przeprowadzono kampanii sprawozdawczo-wyborczej. Dla mnie bowiem miarą i podstawą oceny pracy organizacji nigdy nie będą pieniądze zarobione w FASM-ie i wzrost ilości członków — bez wzrostu jakości działania. I myślę, że nie tylko dla mnie!

30 lat „Energoaparatury“ Droga znacząca postępem

(Dokończenie ze str. 3-ej)

Z myślą o zapewnieniu systematycznego dopływu nowej do brze przygotowanej kadry utworzono Przyzakładową Zasadniczą Szkołę Budowlaną dla Pracujących, jak również przedsięwzięcie o imieniu patronatem Zespołu Szkół Zawodowych w Wejherowie i Biłgoraju.

Załoga jest młoda, połowa zatrudnionych nie przekroczyła 30 roku życia. Corocznie zatrudnianych jest około 150 absolwentów zasadniczych i średnich szkół zawodowych.

Osiągnięcia produkcyjne, techniczne i organizacyjne stanowią nierozdzielny czynnik umożliwiający stały rozwój bazy socjalno-bytowej. Pierwszoplanowym problemem były i są warunki bytowe pracowników przebywających zdaleka od rodzin.

W centrum zainteresowania kierownictwa i działających organizacji społeczno-politycznych jest stała troska o zapewnienie pracownikom zatrudnionym na budowach odpowiedniego wyżywienia, odpoczynku oraz rozrywek kulturalnych.

Tak jak do wielu przedsiębiorstw, tak i do „Energoaparatury” trafiało wielu robotników niewykwalifikowanych, którzy w pracy, na budowach zdobywali savoir.

Pierwszą zorganizowaną formą szkolenia zawodowego były narady produkcyjne organizowane dwa razy w miesiącu. W miarę rozwoju przedsiębiorstwa ten typ szkolenia przestał wystarczać. Zaczęto organizować różnorodne kursy.

Obecnie „Energoaparatura” ma około 1700 pracowników; wykształcenie wyższe posiadają 123 osoby, średnie 541, a zawodowe 812 osób. Znaczną część pracowników dysponuje podwójnymi umiejętnościami zawodowymi np. elektrykiem i spawaczem.

BUDUJEMY ELEKTROWNIE

WYDAWCA: Plac Budowy
Elektrowni „KOZIENICE”
REDAGUJE KOLEGIUM
tel. red. 31 5 224
redaktorzy:
Małgorzata Tarasiewicz
Ewa Letkiewicz
Sławomir Skowłaski
Red. Techniczny:
Ryszard Chojacki
DRUK: Lubelskie Zakłady
Graficzne — Zakład Nr 1
Radom, ul. Żeromskiego 14.
Nakład 4.000 + 25 egz.

szopka noworoczna

JÓZEF ZIELIŃSKI
— dyrektor generalnego wykonawstwa
(śpiewa)

Hej, idę w las
piórko mi się migocze!
Hej, strzelać czas,
a ja tylko mam procę!
Ale dla mnie to nie problem,
bowiem z procy strzelę też,
a huk wielki się rozlegnie
i już leży wielki zwierz!

DZIENNIKARZ Z TELEWIZJI

Wiadomo, z telewizji zna go kraj cały:
To Józef Zieliński strzelec doskonały.

JÓZEF ZIELIŃSKI

(śpiewa na inną melodię)

Zabiłem dziką,
coż to znaczy dzik?
Krew z dzika sika,
siku, siku, siku!

DZIENNIKARZ Z TELEWIZJI

Gratuluje sukcesu, życząc dalszych wielu
i zapraszam na występ w paradzie
blagierów.

JÓZEF ZIELIŃSKI

Z przyjemnością przyjmuję zaproszenie
mile:

To jedyna audycja gdzie dotąd nie
byłem...
(śpiewa na jeszcze inną melodię)

Już od młodości mojej zarania
byłem największym mistrzem strzelania
i w telewizji zawsze na planie
umiałem strzelić zobowiązaniem.

Ja w czasie narad, to fakty znane,
strzelałem zawsze zwiększonym
planem

— oraz w Warszawie, gdzie — to pomnę,
strzelałem celnie krótszym terminem.

Przyjmijcie zatem dewizę moją,
aby nie strzelać klęcząc czy stojąc,
ale pozycję nową powielając
i jak Zieliński strzelać z fotela...

ADAM BIAŁY

— dyrektor elektrowni

Znam ja pańskie strzały, niech pana
anieli,
bo nie jeden raz pan mnie nieźle
ustrzelił...
Nie gniewam się jednak już na pana
prawie
i w dowód przyjaźni zapraszam na kawę...

JÓZEF ZIELIŃSKI

A gdzie? Bo ja się wybieram
dzisiaj na kawę do premiera.

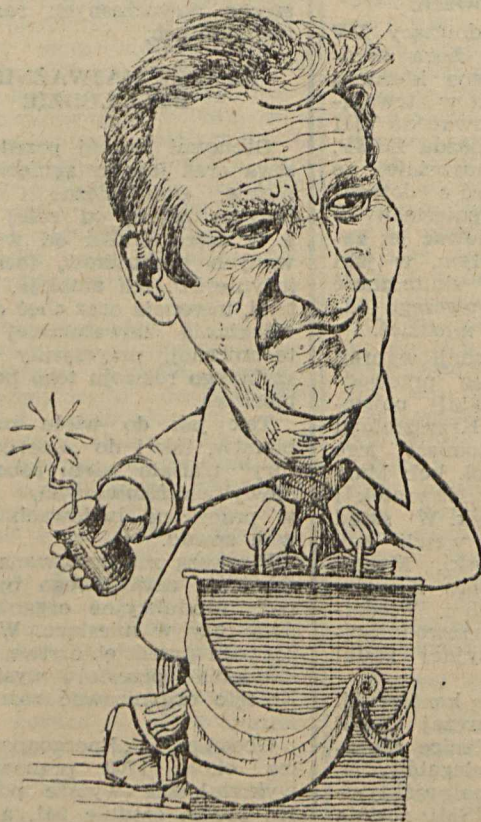
ADAM BIAŁY

Zapraszam do kawiarni na wodzie,
gdzie spokojnie posiedzimy w chłodzie.

JÓZEF ZIELIŃSKI

Kawiarnia na wodzie? Znam radomskie
cale,
ale o czymś takim nigdy nie słyszałem.
Prócz tego, w kawiarniach na wodzie nie
bywam,
bo jak tam się dostać, kiedy ja nie
pływam...
Teraz pa, kochani, do TV wybywam...

ADAM BIAŁY

Rozwiązanie zagadki tej moim jest celem:
czy strzelać jak pływak, czy pływać jak
strzelec?

MARIAN BOSOWSKI

— kierownik odcinka „Energomontażu”

Na zmianę przysłowia u nas się zanosi,
bo ojciec sam strzela i sam kule nosi...
(śpiewa)

Każdy ze mną chce się bratać,
bo wiadomo — kim mój tata.
A tu los mi figla splotał,
bo ten tata mną pomiata.

Nie ubrałem dziś krawata,
Zaraz mnie sztorcuje tata.
Nie przysłali na czas fiata,
moja wina — twierdzi tata.

Zawaliła się gdzieś wiata,
to mnie op..., przepraszam, tata...
Opóźniła się wypłata,
mnie naganę wlepił tata.

Śmieci ktoś nie pozamiatał,
to mnie sprzątać każe tata.
Trudno będzie dożyć lata,
gdy naczelnym szefem tata...

CZESŁAW ZNAMIEROWSKI

— kierownik „Termokoru”

To ja na tej budowie nie mam wcale
życia.
Ja, kozioł ofiarny i chłopiec do bicia.
Front robót otrzymuję, gdy już termin
mija
i potem za kolegów wszystko muszę
spijać...
(śpiewa)

Nie dla mnie
medali sarta,
co za „500” wkrótce będzie wręczać się.
Nie dla mnie
gruba koperta
oraz splendory, które wkrótce słyną
wszem...

JERZY SZARFENBERG

— kierownik rozruchu

Wasza dyskusja ma same cienie,
skończcie panowie smutne pieprzenie.
Jeśli nie wiecie, to wam podpowie
Jerzy Szarfenberg — supermózgowiec.

Ja jestem przecież, to oczywista,
wasz super ekspert i specjalista,
co wie dlaczego turbina zgrzyta
i jak się znaleźć blisko koryta.

Znam się na formach wypieku keksów
i jestem specem w dziedzinie seksu.
Noszę apaszkę, stąd też powody,
aby wyrocznią być w sprawach mody.

Mam rozeznanie w pracach kubistów,
wiem też jak splawia się żurnalistów.
Wiem prawie wszystko, to rzecz
sprawdzona,
a całą resztę, wie moja żona...

ANNA JAWORSKA

— sekretarka

Excusez — moi, sir Jerzy,
niech się pan mi zaraz zwierzy,
co to słowo „pieprzyć” znaczy,
które pan używa w pracy?

Czy to jest słowo ruskie,
angielskie czy francuskie
I czy tak mówi wielu
ze sfery inżynierów?
Pan odchodzi? O pardon,
ce n'est pas grand bon ton!

WIESŁAW WARZOCHA

— sekretarz Rady Zakładowej
Czuje, że do kłapy będa coś przypinać,
bo mi się udała akcja „Witamina”.

(śpiewa)

Jabluszek, jabluszek,
jabluszek pełne snów,
ach kiedyż ja ciebie
sprzedawać będę znów?

Jabluszek nie miałem,
lecz — bierzcie ze mnie wzór!
witamin w kartoflach
sprzedalem kilka fur.

(deklamuje)

Bo tak mówiąc między nami,
ziemniak ma sporo witamin,
a najwięcej — z czego słynie —
ma witamin... gdy jest w płynie.

GŁÓWNY INŻYNIER

Panie szanowny, co to za kopia,
to przecież golda, nie witamina...

ZDZISŁAW GOLDA

działacz młodzieżowy

Jam jest Golda. Golda Zdzisiek,
Napoleon kłania mi się.
Walcie do mnie zawsze szczerze,
bez pierdół p. inżynierze...

(śpiewa)

Wy młodzi, wy młodzi,
wam nie śmie nikt przeszkodzić,
działacie wszędzie tego,
ale najbardziej gęba...

(mówi)

Na zebraniach czas jałowo leci,
więc idę do swoich ukochanych dzieci...

JAN PAJAK

— naczelnik miasta

Ja znów panie Zdzisiu w wolnych chwilach
wszelkich,
nie chodzę do dzieci lecz do mej
brukselki...

(śpiewa)

Brukselka, ach brukselka
to radość moja wielka,
ja strzegę jej zazdrośnie,
gdy mi na grządkach rośnie.

Brukselka rośnie w górę,
jest piękna jak dziewczyna,
zna ją już pół Kozienic
i cała okolica.

Podlewam ją i plewie,
o czym nikt w mieście nie wie,
a latem gdy posucha,
to na brukselkę dmucham.

Brukselkę się pieściło,
bo to jest moja miłość
i mogę dowieść czynem,
że kocham jak dziewczynę...

A teraz przyszła bieda
i trza brukselkę sprzedać,
niech GS ją zabierze,
niech trafi na talerze.

Brukselka, ach brukselka,
to miłość moja wielka,
choćbym miał sprzedać taniej,
to Społem nie dostanie.

(mówi)

A na koniec, miast podsumowania,
zapraszam na brukselkowe dania.

Tekst: KAZIMIERZ PAWELEK
Rysunki: PIOTR STRELNIAK